Jacobus <de Voragine>: [Legenda aurea] Legenda sanctorum seu Historia longobardica
[Köln: Ludwig von Renchen], [ca. 1486] Seite 507

litibus preerat. Dicit ei tribunus Querō
vt vir illustris tantū honorē ꝑdere equani
miter feras. Scūs Hermes dixit: Ego ꝑ
fecturā non ꝑdidi sed mutaui. Dixit ei qui
rinus. Miror te prudentē viꝝ ad tantā stul
ticiam deuenisse. vt credas te extra hanc vi
tam aliquid habiturū. Hermes dixit. Et
ego ante hos annos deridebam verā vitā.
⁊ istam carnalē vitam vtilem eē dicebam:
quousqȝ Alexander papa me docuit. Audi
ens hoc Quirinus iratus dixit. Cur mi-
hi scelerati hominis nomē indicasti quē ego
in vinculis habeo forsitan ꝓ suis sceleribꝰ
exurendus. Sed si quid potest liberet se et
te. Hermes dixit. Dño meo ihū xp̄o i cru
ce posito dicebant iudei vt descenderet. ⁊
tamē non descendit. Quirinus dixit Ego
triplicabo vincula ⁊ custodes suꝑ Alexan-
drū. ⁊ si cū apud te inuenero cenandi ho-
ra oīa que mihi dixerit credam. Quod cū
fecisset orauit Alexander dñm hito priꝰ nū
cio ab Herme de re facta vt salua passione
mitteret sibi angelū: qui eum ꝑduceret ad
sanctū Hermē. Nocturno igitur silentio af
fuit puer quinquēnis faculam ferens ardē
tem in carcere. Qui alexander non credidit
nisi flectendo genua secū oraret. ⁊ dicendo
orationē dñicam ꝑduxit eum angelus ad
Hermē in domū Quirini intra clausuȝ cu
biculū. Veniens āt Quirinus inuenit eos
extensis manibꝰ sił orantes. Cumqȝ Quiri
nus hoc magicis artibꝰ attribueret Dicit ei
hermes. Ideo factū est qꝛ dixisti te crediturū
rū si nos in vnū videres: non nostre euasio
nis cā. Nam ip̄e dñs noster ihūs xp̄s bene-
factoꝝ se manifestauit inditijs dum illumi
naret cecos: mūdaret leprosos: mortuos
suscitaret sicut mihi factū est vt isti sancto
alexandro crederem qui vnicum meū filiū
in languore positū ⁊ eductū cū lacrimis in
capitoliū tandemqȝ mortuū ad vitaȝ reuo
cauit. Nam eius mater cū moreretur dixit
mihi. Si ego eū beato Alexandro obtulis
sem incolumē habuissem. ⁊ ei tunc cecita-
tem meaȝ obiecissem ⁊ illa credendo iuissȝ

ad Alexandrū ⁊ sana videndo fuisset reuer
sa. imponensqȝ mortuū filium meū in hūe
ris suis. ⁊ currens ꝓiecit ad pedes Alexā-
dri. ⁊ cum ipse oratione facta sanasset eum
⁊ mihi eū viuū reddidisset: misi me ad pe
des eius rogans eum vt me faceret xp̄ianū
⁊ ex eo credidi xp̄o: Nunc igitur in expedi
to positus: nec ego confusioneȝ timeo nec
offensam hominis morituri pauesco sperans
me ꝑtem habere cum hijs qui pro noīe
christi ad martirij coronam ꝑuenerūt. Au-
diens āt hec Quirinus dixit. Hēo filiā as
pectu decoram sed gutturosam: quam si sa-
nauerit vobiscum xp̄m confitebor. Cumqȝ
Alexander eum misisset vt adduceret Euē
tium ⁊ Theodulum presbyteros qui erant
in eodem carcere interim venit puer ille cū
facula ad puellam di. Salua esto ⁊ in vir
ginitate ꝑmane. ⁊ ego faciam te videre spō
sum tuū qui ꝓ amore tuo sanguinē suuȝ fu
dit. Rediens igit̄ pater cū presbyteris in
uenit filiā suā sanam. Nunc cum oēs vellet
liberos emittere de carcere ad iussum beati
Alexandri Quirinus ad omnes in carcere
clamauit dicens. Quicunqȝ voluerit fieri
christianus veniat ⁊ qui baptizatus fuerit
vadat liber quocunqȝ voluerit. Cumqȝ ve-
nissent omnes ad sāctum alexandrum: pre
dicauit eis de incarnatione passione ⁊ re-
surrectione dñi. Et baptizati sunt Quiri-
nus cum filia sua Balbina. ⁊ omni domo
sua. omnesqȝ qui erant in custodia. Hō
percipiens Aurelianus iratus valde iussit
ad se educi Quirinum. ⁊ dixit ei. Ego te
quasi filium dilexi. tu autem resistis mihi:
deceptus ab Alexandro. Dixit ei Quiri-
nus. Ego christianus factus sum. Si vis
occidere aut fustigare vel incendere me ali
ud non quero. Nam omnes qui erant i car
cere feci fieri christianos. ⁊ dimisi eos. et
noluerunt vsqȝ ire. Et ad martirium oēs
parati sunt sicut esuriens ad epulas. Tunc
Aurelianus fecit ei linguam abscindi et in
eculeo torqueri. vbi dū tortus et in Aure-
liani non cessaret iniurijs iussit ei manus ⁊

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-146/0506
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG